

Čís. 171 dis.

Čin advokáta, že podal v mene exekúta opravný prostriedok v exekučnej veci, v ktorej predtým — až do odvolania plnomocenstva — zastupoval exekventa, zakladá skutkovú podstatu disciplinárneho prečinu podľa § 47 a § 68 lit. a) zák. čl. XXXIV:1874.

(Rozh. zo dňa 26. júna 1933, Ds III 81/32.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. H., advokátovi v P., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine po preskúmaní spisov, vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu potvrdzuje s opravou, že zistený čin sa kvalifikuje podľa lit. a) § 68 zák. čl. XXXIV:1874.

D ô v o d y:

Podľa § 47 zák. čl. XXXIV:1874 nie je dovolené advokátovi v takej veci, v ktorej jednu stránku zastupoval, pozdejšie druhej stránke advokátsku službu konať. Vlastným doznáním obžalovaného advokáta je dokázané, že vo veci Živnostenského úverného ústavu v P. proti E. G. viedol exekúciu na nemovitosti a movitosti a keď exekventka odvolala jemu plnú moc a druhým advokátom vymohla vypísanie dražby, podal rekurz menom exekúta proti usneseniu nariaďujúcemu dražbu. Tým je preukázané, že obžalovaný advokát jednal zrejme proti zákazu § 47 cit. zákona a tým sa dopustil prečinu podľa § 68 lit. a) cit. zákona. Jeho odvolanie proti rozsudku disciplinárneho súdu je preto tak čo do viny ako aj čo do výšky jemu uloženej pokuty, ktorá je jeho vine primeraná, neodôvodnené a bol preto napadnutý rozsudok potvrdený, avšak so zmenou kvalifikácie zisteného činu vo smysle uvedenom vo výroku.

Čís. 172 dis.

Zistenie skutkovej podstaty p r e č i n u nevernej správy podľa § 361 tr. zák. nie je podmienené tým, aby čin bol spáchaný zo z i š t n o s t i (spáchanie nevernej správy zo z i š t n o s t i je z l o č i n o m podľa § 363 tr. zák.); preto nie je prípustné suspendovať z výkonu advokácie advokáta, ktorý bol pravoplatne daný v obžalobu pre spomenutý p r e č i n.

(Rozh. zo dňa 26. júna 1933, Ds III 51/33.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. L. S., advokátovi v K., následkom odvolania, podaného obvineným proti usneseniu disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 27. mája 1933 po preskúmaní spisov vyniesol toto u s n e s e n i e: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre

veci advokátov zrušuje tú časť usnesenia disciplinárneho súdu prvej stolice, ktorou bol obvinený Dr. L. S. suspendovaný z advokácie podľa bodu b) § 4 zák. čl. XXVIII:1887, a toto opatrenie sa pomíňa. Zbývajúca časť usnesenia súdu prvej stolice ostáva v platnosti.

D ô v o d y:

Podľa bodu b) § 4 zák. čl. XXVIII:1887 na základe pravoplatného obžalovacieho rozhodnutia, vyneseneho proti advokátovi pre p r e č i n, len v tom prípade je možno suspendovať advokáta z vykonávania advokácie, keď p r e č i n bol spáchaný zo zisťnosti. Obvinený advokát bol daný v obžalobu pre prečin neverného šafárenia podľa § 361 tr. zák. Ku skutkovej podstate tohoto prečinu však nepatrí zisťnosť. Nakoľko neverné šafárenie bolo spáchané zo zisťnosti, kvalifikuje sa ako zločin podľa § 363 tr. zák. Preto mylil sa súd prvej stolice, keď nariadil suspendovanie obvineného preto, že bolo proti nemu vynesené obžalovacie usnesenie pre prečin podľa § 361 tr. zák. Ponevác súd prvej stolice nezistil ani také okolnosti, z ktorých by bolo možno odviesť záver, že je potrebné použiť suspendovania podľa bodu d) zák. čl. XXVIII:1887, bolo treba zrušiť napadnutú časť usnesenia súdu prvej stolice a pominúť suspendovanie obvineného.

Čís. 173 dis.

Odvolání z nálezu kárné rady ve prospěch obviněného přísluší jen obviněnému samému, nikoliv i jiným osobám (příbuzným obviněného).

(Rozh. ze dne 4. září 1933, Ds I 35/33.)

N e j v y š š í s o u d jako odvolací soud kárný pro advokáty a kandidáty advokacie odmítl v neveřejném zasedání odvolání, jež podal v kárné věci svého otce syn obviněného z nálezu kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách ze dne 15. května 1933, jímž byl obviněný pro přečiny porušení povinnosti povolání a poškození cti a vážnosti stavu odsouzen k trestu peněžité pokuty.

D ů v o d y:

Kárný statut advokátů a kandidátů advokacie přiznává v § 47 čís. 1 opravný prostředek odvolání z nálezu kárné rady ve prospěch obviněného jen obviněnému samému. V kárném statutu není ustanovení, z něhož bylo by lze dovodit, že — snad obdobným použitím příslušných ustanovení trestního řádu — právo to lze přiznat i jiným osobám, najmě příbuzným obviněného. Z § 36 kárného statutu pak vyplývá, že zastupovati může obviněného jen obhájce, čímž jest rozuměti oprávněného obhájce podle předpisů § 39 tr. ř. Syn obviněného není tedy ve smyslu těchto ustanovení kárného statutu osobou oprávněnou podati odvolání jménem obviněného, a to ani v tom případě, když je dokládá lékařským